

2008. január 17., csütörtök

9. Üdvözli, hogy az újonnan választott Parlament demonstrálta függetlenségét azzal, hogy elnökévé választotta Kenneth Otiato Marrende-t, és rámutat, hogy a kenyai parlamentre döntő szerep vár a polgári szabadságjogok helyreállítása terén;
10. konkrét intézkedések meghozatalát sürgeti egy valóban független választási bizottság létrehozása érdekében, amely a jövőben megfelelőbb módon képes majd a szabad és tisztességes választások lebonyolítására;
11. felhívja a figyelmet Samuel Kivuitu, az ECK elnökének kijelentésére, aki elhatárolódott az elnökválasztás sajtóban publikált eredményétől és független vizsgálatok kért az állítólagos csalások kivizsgálására;
12. új elnökválasztás megtartására szólít fel, amennyiben az elnökválasztáson leadott szavazatok független testület általi hiteles és tisztességes újraszámlálása lehetetlennek bizonyul;
13. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 2007-es elnökválasztás során elszalasztották az alkalmat arra, hogy megszilárdítsák és továbbfejlesszék a választási és a szélesebb körű demokratikus folyamatot;
14. felhívja a politikai pártok vezetését, hogy vállalják a felelősséget az országban zajló további erőszak megelőzéséért, bizonyítsák a jogállamiság iránti elkötelezettségüket, és biztosítsák az emberi jogok tiszteletben tartását;
15. mélyszéles aggodalmát fejezi ki a jelenlegi gazdasági válság szociális vetületei és az ország társadalmi és gazdasági fejlődésére gyakorolt ártalmas hatásai, valamint a környező országokra gyakorolt gazdasági következményei miatt, mely országok nagyban függenek a kenyai infrastruktúrától és humanitárius helyzetüket e krízis csak rontja;
16. felhívja a kenyai kormányt és a Bizottságot, hogy biztosítsanak gyors humanitárius segítséget az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára, és gondoskodjanak megfelelő számú segélymunkásról;
17. felhívja az érintett hatóságokat, hogy biztosítsák a sajtó általi szabad és független tájékoztatást, és azonnali hatállyal állítsák helyre az élő műsorszórást;
18. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Európai Fejlesztési Alap költségvetéséből támogatást juttattak a Kibaki-kormányának közvetlenül a választások után, ami politikai részlehajlásként értelmezhető, illetve kéri, hogy fagyasszanak be valamennyi további költségvetési támogatást a kenyai kormány részére, amíg nem találnak politikai megoldást a jelenlegi válságra;
19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, Kenya kormányának, az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés társelnökeinek, valamint az Afrikai Unió bizottsága és végrehajtó tanácsa elnökének.

A nők szerepe az iparban

P6_TA(2008)0019

Az Európai Parlament 2008. január 17-i állásfoglalása a nők által az iparban betöltött szerepről (2007/2197(INI))

(2009/C 41 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (2) bekezdésére, valamint 141. és 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2007. december 12-én aláírt alapjogi chartájára⁽¹⁾, és különösen 15., 23., 27., 28. és 31. cikkére,

⁽¹⁾ HL C 303., 2007.12.14., 1. o.

2008. január 17., csütörtök

- tekintettel a Bizottság „A Közösség lisszaboni programjának végrehajtásáról: Politikai keretek az EU gyáriparának megerősítésére – egy integráltabb iparpolitikai megközelítés felé” című 2005. október 5-i közleményére (COM(2005)0474),
 - tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A nemek közötti bérszakadék elleni küzdelem” című 2007. július 18-i közleményére (COM(2007)0424),
 - tekintettel a Bizottságnak az Európában 2006-ban meglévő ipari kapcsolatokról szóló jelentésére,
 - tekintettel a Bizottságnak az európai ágazati szociális párbeszéd legutóbbi fejleményeiről szóló, 2006-ban közzétett jelentésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a férfiak és nők munkahelyi egyenlőségéről szóló egyezményeire és ajánlásaira,
 - tekintettel a szociális partnerek által a férfiak és nők egyenlősége kérdésében európai szinten aláírt cselekvési keretre,
 - tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel „A nők szociális partnerek közötti képvisellete az Európai Unióban” című, a 2002. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság „Nők és tudomány – A nők mozgósítása az európai kutatás gazdagítása érdekében” című közleményéről szóló, 2000. február 3-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által 2007. június 5-én, a nőknek az iparban játszott szerepéről szervezett nyilvános meghallgatásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0519/2007),
- A. mivel az ipar az Európai Unió különböző tagállamaiban stratégiai jelentőséggel bír a jólét és a munkahelyek teremtése szempontjából, s ennek így is kell maradnia;
- B. mivel az oktatási szakosodás, illetve a pályaválasztás terén a nőkre vonatkozóan még mindig meglévő sztereotípiák hozzájárulnak az ipari ágazatban jellemző egyenlőtlen eloszlásukhoz;
- C. mivel a nők iparban betöltött szerepének mindenkor a béregyenlőség és a karrierlehetőségek egyenlőségének elvein kell alapulnia annak érdekében, hogy szélesebb körű legyen a nők részvétele a nem tipikusan nőinek tekintett tevékenységi területeken;
- D. mivel a nők szerepe az iparban az eltérő jelenlétük folytán ágazatok szerint változik, nevezetesen egyesekben túlréprezentáltak (textil-, ruházati és hímzőipar, cipőipar, parafa- és kábelgyártás, villamos és elektronikus berendezések gyártása, élelmiszeripar), míg a csúcstechnológiai iparágakban alulreprezentáltak, s ez a felmerülő nehézségek differenciálódását okozza;
- E. mivel a nemekhez kötődő akadályok még mindig gátat jelentenek a nők iparban történő előrelépésében, bár ma már a korábbiakhoz képest árnyaltabbak;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0206.

⁽²⁾ HL C 273. E, 2003.11.14., 169. o.

⁽³⁾ HL C 309., 2000.10.27., 57. o.

2008. január 17., csütörtök

- F. mivel azokban az ágazatokban, amelyekben a munkavállalók többségét nők adják, általában alacsonyabbak a bérek – ami a női munka megkülönböztetésen alapuló kezelését tükrözi –, és mivel a kollektív szerződések általában nem veszik eléggé figyelembe a nemek dimenzióját és a nők sajátos szükségleteit, és hathatósabb erőfeszítéseket kell tenni a meglévő jogszabályok konkrét alkalmazásának biztosítása érdekében;
- G. mivel átlagban az EU-ban foglalkoztatott nők közel 14%-a az iparban dolgozik, de egyes tagországokban ez az arány 25%-nál is magasabb, s ebből az átlagból több mint 21% részmunkaidőben dolgozik, s mivel az ipari ágazatban a részmunkaidőben foglalkoztatottak 65%-a nő;
- H. mivel valamennyi vállalat köteles tiszteletben tartani a munkahelyi egyenlőség elvét, a vállalat méretétől, illetve működési ágazatától függetlenül;
- I. mivel a bizonytalan ideig tartó munkával rendelkező, részmunkaidőben, illetve ideiglenesen és rendhagyó módon foglalkoztatott nőket több megkülönböztetés éri – különösen amikor gyermeket vállalnak –, és általában az alapképzési, az egész életen át tartó szakmai képzési és továbbképzési lehetőségeik is általában korlátozottak; mivel a bizonytalan ideig tartó munkával rendelkező vagy részmunkaidőben foglalkoztatott nők gyakran nem tudnak rendszeresen járulékot fizetni egy nyugdíjalapnak, és ezért nagyobb a kockázata annak, hogy nem lesz elég jövedelmük, amelyből magukat életük későbbi szakaszában eltarthatják;
- J. mivel az iparpolitika integrált, a Bizottság által a már említett 2005. október 5-i közleményében ajánlott megközelítése ugyan célkitűzései közé sorolja a gazdasági és szociális kohéziót, a nemek dimenzióját azonban nem veszi eléggé figyelembe;
- K. mivel a feldolgozóipar, amelyben a női ipari munkaerő 86%-a koncentrálódik, 99%-ban kis- és középvállalkozásokból (kkv) áll, amelyek az ágazat összmunkaerejének csaknem 58%-át foglalkoztatják;
- L. mivel az ipari munkavégzés átalakulását jelenleg inkább a hagyományos munkavégzési sémák lemorzsolódása, nem pedig – különösen a nők esetében – a munkavégzési feltételek és a karrierkilátások javulása jellemzi;
- M. mivel szoros kapcsolat létezik a gyermekfelügyeletet biztosító intézmények hiánya, a részmunkaidős foglalkoztatottság kényszerű igénybevétele és a képzési lehetőségek és az újbóli munkába álláshoz nyújtott támogatás hiánya között, aminek következménye az, hogy a nők alacsonyabb képesítést igénylő és karrierlehetőségeket nem kínáló álláshelyeket töltenek be;
- N. mivel ritkán állnak rendelkezésre nemek szerint elkülönített statisztikai adatok az egyes szakmai kategóriákban történő munkamegosztásról, illetve az ipari ágazatokban ennek megfelelő bérszintekről;
- O. mivel az egészségügyi kockázatok és a foglalkozási betegségek típusai különbözőek lehetnek a nőknél és a férfiaknál, s mivel fontos részletesebben elemezni a fennálló helyzeteket és következményeiket, figyelemmel a gyermekvállalást érintő sajátos hatásaikra is;
- P. mivel a továbbképzés és a gyorsított tanulás növeli a nők termelékenységét és a gazdasághoz való hozzájárulását;
- Q. mivel egyedül a megkülönböztetéstől mentes munkakörnyezet képes mind a női, mind a férfi alkalmazottak termelési potenciáljának fejlesztésére, és elengedhetetlen olyan légkört kialakítani, amelyben minden egyént értékelnek és elismerik céljait;
1. hangsúlyozza a nőknek az iparban játszott szerepét, és felszólít a támogatásukra a béregyenlőség, a munkafeltételek, a karrierlehetőségek, a szakmai képzés tekintetében, valamint az anyai és apai szerep – mint alapvető társadalmi értékek – figyelembevételére;
 2. ösztönzi a tagállamokat, hogy támogassák a nők vállalkozói tevékenységeit az ipari ágazatban, és biztosítsanak pénzügyi támogatást a vállalkozásokat létrehozó nők számára;

2008. január 17., csütörtök

3. hangsúlyozza, hogy az iparban dolgozó nőket ösztönözni kell a sikeres karrierjükhez szükséges szakismeretek folyamatos megszerzésére;
4. felhívja a figyelmet arra, hogy a karrier alakulásának minden szakaszában számos ok vezet az iparban a nők számára kedvezőtlen légkör kialakulásához, például a toborzási és felvételi gyakorlatok, amelyek tényleges akadályokat állítanak a nők felvétele elé, a nőkre és férfiakra alkalmazott eltérő előírások, a magas képzettséget igénylő állások egyenlőtlen eloszlása és a nők és férfiak közötti bérkülönbségek; ezért úgy véli, hogy e mögöttes okok mindegyikével a Bizottság és a tagállamok által kialakított egyedi politikák révén kell foglalkozni;
5. elismeri, hogy integrált iparpolitikára van szükség, amely figyelembe veszi az elengedhetetlen hajtóerőt, a versenyképességet, ugyanakkor garantálja a munkavállalók szociális és gazdasági jogait;
6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, sürgessék a nagyvállalatokat, hogy kötelező jelleggel dolgozzák ki és vezessék be saját egyeztetett egyenlőségi programjaikat, továbbá ösztönözzék a kkv-eket, hogy tegyenek hasonlóképpen;
7. megerősíti, hogy a tisztességes munka előmozdítása az Európai Unió értékeinek elválaszthatatlan részét képezi, és felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek hatékony intézkedéseket a szociális előírások betartása és a különböző ipari ágazatokban a tisztességes munka garantálása érdekében, ezáltal biztosítva a munkavállalók, és különösen a nők tisztességes jövedelmét, a munkahelyi biztonsághoz és egészséghez, valamint a szociális védelemhez és a szakszervezeti szabadsághoz való jogot, ezáltal nagyban hozzájárulva a férfiak és a nők közötti munkahelyi megkülönböztetés valamennyi formájának megszüntetéséhez;
8. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek meg valamennyi szükséges intézkedést a nők munkahelyi kizsákmányolása – amely bizonyos ágazatokban, például a textiliparban igen gyakori – elleni hatékony küzdelem érdekében, annak biztosítása céljából, hogy a munkavállalók, különösen a nők alapvető jogait tiszteletben tartásuk és megakadályozásuk a szociális dömpinget;
9. úgy véli, hogy a nőknek az iparban betöltött szerepét nem lehet az Európai Unió iparának általános helyzetétől, az Európai Unión belül az ipar előtt álló kihívásoktól, illetve a megfelelő megoldások szükségességétől függetlenül vizsgálni;
10. üdvözlözi, hogy – a rendelkezésre álló legfrissebb statisztikák szerint – számos ágazatban az Európai Unión kívüli országokba irányuló export megtartja a teljes üzleti forgalomhoz viszonyított arányát, ami jelzi az Európai Unió versenyképességét e területeken; aggodalmát fejezi ki ugyanakkor a néhány tagállamban tapasztalható stagnáló belső kereslet, az Európai Unión kívülről érkező növekvő import, valamint az Európai Unióban gyakran a nőket érintő ágazati munkahelymegszűnések jelenségének tartóssága miatt;
11. hangsúlyozza, hogy sürgős intézkedésekre van szükség a 75/117/EKG irányelv⁽¹⁾ teljes körű és hatékony végrehajtásához, a bérezési megkülönböztetések elleni küzdelem céljából, nevezetesen gyakrabban kell a szakszervezetekhez fordulni és fokozatosságon alapuló ágazati terveket kell kidolgozni pontosan megjelölt célokkal, amelyek lehetővé teszik a közvetlen és közvetett bérezési megkülönböztetések felszámolását;
12. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést a szexuális és nemi alapú zaklatás elleni védelem biztosítása érdekében;
13. fontosnak tartja elmélyíteni a munkaköri elemzést szolgáló módszertan kialakításának kérdését, ami alkalmas a nők és a férfiak egyenlő bérezésének biztosítására;
14. az egyenlőség előmozdítása érdekében fontosnak tartja az EQUAL kezdeményezés által támogatott projektek értékelését a munka újraértékelése szempontjából és hangsúlyozza a munkakörök elemzésére törekvő kísérleti projektek támogatásának fontosságát, a nők és férfiak egyenlő bérezéshez való jogának garantálása, valamint az egyének és szakmák felértékelésének biztosítása érdekében;

⁽¹⁾ A férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. február 10-i 75/117/EKG tanácsi irányelv (HL L 45., 1975.2.19., 19. o.).

2008. január 17., csütörtök

15. hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell azokat a kezdeményezéseket, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a vállalkozásokban a nők és férfiak egyenlőségét előmozdító pozitív intézkedéseket és humánerőforrás-politikákat alakítsanak ki és valósítsanak meg, továbbá ösztönözni kell a tájékoztató és képzési intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a szervezeteknél és vállalkozásoknál sikeresnek bizonyult gyakorlatok népszerűsítését, átadását és bevezetését;
16. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy legyenek aktívabbak, növeljék a tudatosságot és a vállalkozások ellenőrzését a magatartási kódexek és a vállalati szociális felelősség kritériumainak a mindennapi munka során történő betartása, valamint a jobb munkakörülmények biztosítása tekintetében, figyelmet fordítva a munkaidőterhekre, az anyasággal és az apasággal kapcsolatos jogok tiszteletben tartására – többek között a szülési, illetve szülői szabadság után a munkahelyre való visszatérés biztosítására –, a munka és a családi élet összeegyeztethetőségére, és kéri, hogy e jogokat rögzítsék jogszabályban; hangsúlyozza, hogy olyan feltételeket kell teremteni, amelyek megkönnyítik a családi felelőségek megosztását;
17. ajánlja, hogy a munkavégzés helyét illetően legyen nagyobb választék, ily módon lehetővé téve a férfiak és nők számára, hogy több lehetőségük legyen mind családi életük, mind pedig szakmai előmenetelük alakítására; úgy véli, hogy a változó igényeiknek való megfelelés érdekében a munkát még inkább elérhetővé kell tenni a férfiak és nők számára;
18. felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be jobb, rugalmasabb és átvihető nyugdíjakat; emlékeztet a kiegészítő nyugdíjra való jogosultság hordozhatóságának javításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽¹⁾ vonatkozó javaslatról az első olvasat során elfogadott álláspontjára;
19. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatott nők támogatásához megbízható szociális szolgáltatási hálózatra, illetve az iskola előtti és az általános iskolai létesítmények rugalmasságára van szükség abban az időszakban, amíg gyermekeik nevelésével foglalkoznak;
20. hangsúlyozza, hogy a hosszú munkaidő nagy nyomás alá helyezi az alkalmazottakat, és negatív hatást gyakorol egészségükre, jó közérzetükre és az életükkel való elégedettségükre;
21. felhívja a tagállamokat, hogy tüntessék ki azokat a vállalkozásokat, amelyek fellépnek a nők és a férfiak egyenlősége érdekében, és segítik a munka és a családi élet egyensúlyának kialakítását, annak érdekében, hogy ösztönözzék az e területre vonatkozó helyes gyakorlatok terjesztését;
22. hangsúlyozza, hogy szükséges biztosítani, hogy a szakmai-, családi- és magánélet összeegyeztetése keretében elfogadott intézkedések ne eredményezzék a férfi és női szerepek szétválását vagy az azokhoz kapcsolódó sztereotípiák kialakulását, illetve hogy azok összhangban legyenek a nők és férfiak közötti egyenlőség érdekében a 2006–2010-es időszakra elfogadott ütemterv prioritásaival, különösen ami a nők teljes és egyenlő munkaerő-piaci részvételét és gazdasági függetlenségét illeti, továbbá felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a megfizethető szociális szolgáltatásokhoz – például bölcsődékhez, óvodákhoz, a gyermekek számára létrehozott szabadidős létesítményekhez, valamint az időskorúak segítéséhez, amikről egyébként általában nők gondoskodnak – való általános hozzáférést; felhív továbbá e politikák és gyakorlatok végrehajtása céljából a kkv foglalkoztatók számára hatékony technikai és – ahol lehetséges – anyagi támogatás, illetve ösztönzők biztosítására;
23. hangsúlyozza a tárgyalások és a kollektív megállapodások fontosságát a nőkkal szembeni megkülönböztetés megszüntetése elleni küzdelemben, különösen a foglalkoztatás, a bérek, a munkakörülmények, a szakmai előmenetel és a szakmai képzés tekintetében;
24. felhívja a Bizottságot és az ágazati szociális partnereket, hogy határozzák meg azokat a szigorú munkahelyi egészségvédelmi normákat, amelyek figyelembe veszik a nemek dimenzióját, és különösen az anyaság védelmét mind a kutatás, az ellenőrzés és a megelőző intézkedések kialakítása szintjén; megállapítja, hogy a nők túlréprezentáltsága azokra az ágazatokra jellemző, amelyekben a foglalkozási megbetegedésekért, például a mozgásszervi problémákért az ismétlődő mozdulatok felelősek, és az ilyen állapotokra külön figyelmet kell fordítani;
25. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a nemek dimenziójára a nemzeti elemzések, kutatások és felmérések során;

(¹) Elfogadott szövegek, 2007.6.20., P6_TA(2007)0269.

2008. január 17., csütörtök

26. hangsúlyozza, hogy a szegény munkavállalókkal kapcsolatos legtöbb kutatás azt mutatja, hogy legfőképp az egykeresős háztartásokat – különösen, ha a jövedelmet a nők keresik – érinti a szegénység; kiemeli, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés megszüntetésének továbbra is az Európai Unió politikai prioritásai között kell szerepelnie; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ambiciózus célokat határozzanak meg és kövessenek az európai szegény munkavállalók számának csökkentésére;
27. kéri a Bizottságot, hogy a nők különféle iparágakban való részvételének növelése érdekében mozdítsa elő a nőkre irányuló szakképzési politikákat és programokat, ideértve a számítástechnikai ismeretek fejlesztését, figyelembe véve a helyi, nemzeti és közösségi szinten rendelkezésre álló, meglévő pénzügyi erőforrásokat, továbbá fokozottabban ösztönözve mind a nagyvállalatokat, mind a kkv-kat, hogy alkalmazzák ezeket a politikákat és programokat;
28. kéri a Bizottságot, hogy növelje a nők számára az ipari kkv-k keretében szervezett szakképzési programok támogatását, valamint a hetedik keretprogramnak és az Európai Tanács 2000. június 19–20-i Santa Maria da Feira-i elnökségi következtetéseinek III. számú mellékletében jóváhagyott, kisvállalkozásokról szóló charta rendelkezéseinek megfelelően támogassa a kutatást és innovációt;
29. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az oktatást, a felsőoktatást és a szakképzést; hangsúlyozza, hogy az oktatás a nők számára nélkülözhetetlen módja a nemek szerint megosztott munkaerőpiaccal való szembenézésnek;
30. felszólít a textil- és ruhaipar jövőjével foglalkozó európai technológiai platform stratégiai kutatási menetrendjének a lehető legszélesebb körben történő terjesztésére, és sürgeti valamennyi részes felet, hogy nyissanak az olyan innovatív technológiák és üzleti modellek felé, amelyek biztosítják a nők és a férfiak valamennyi szinten kiegyensúlyozott arányban történő részvételét;
31. sajnálja, hogy a nők alacsony arányban vesznek részt a szociális partnerek szervezeteiben, s felhívja ez utóbbiakat, hogy erősítsék a kollektív szerződések tárgyalóinak és felelőseinek képzését a nemek közötti egyenlőség tekintetében, továbbá erősítsék a nők részvételét döntéshozó szerveikben;
32. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a nők és a férfiak kiegyensúlyozott képviseletét a társaságok igazgatóságában, különösen azoknál a társaságoknál, amelyekben a tagállamoknak részvételük van;
33. hangsúlyozza, hogy az egyéni vállalkozásokon belül, az ugyanazon ipari ágazatban tevékenykedő vállalkozások között, valamint a különböző ipari ágazatok között női hálózatok létrehozásának ösztönzésére van szükség;
34. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a csúcstechnológiai ágazatban alacsony a nők aránya, és hangsúlyozza a tudományos és technológiai operatív oktatási és képzési programok jelentőségét, amelyek garantálják a nők számára nyitva álló képzési lehetőségek minőségét és diverzifikálását a különböző tagállamokban, valamint a tudományos és technológiai tanulmányoknak a fiatal lányok körében történő népszerűsítését;
35. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre stratégiákat a tudomány és technológia területén dolgozó nők munkakörnyezete és karrierjének alakulása tekintetében fennálló egyenlőtlenségek kezelésére;
36. véleménye szerint fontos a meglévő bevált gyakorlatok terjesztése a nőknek az ipari kutatásban és a csúciparágakban való részvételére vonatkozóan; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy fontos felhívni azon iparvállalatok vezetőinek figyelmét a nemek dimenziójára, ahol a női dolgozók létszáma alacsony, s e figyelemfelhívásnak számszerűsített célkitűzésekben kellene megnyilvánulnia;
37. arra buzdítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy valamennyi kapcsolódó politikában vegyék figyelembe a nőknek az iparban – nevezetesen a struktúraváltás és a világkereskedelem területén elfogadott intézkedések által érintett iparágakban – meglévő sajátos helyzetét, mind a foglalkoztatási kérdések, mind a szakmai képzés, mind a munkahelyi egészségvédelem és biztonság szempontjából;

2008. január 17., csütörtök

38. hangsúlyozza azon nők továbbtanulásának szükségességét, akiknek azért kellett megszakítaniuk karrierjüket, hogy fokozzák munkavállalási lehetőségeiket; felhívja a tagállamokat, hogy bővítsék az egész életen át tartó tanulás lehetőségeit;
39. elismeri, hogy egyes régiókban, különösen az EU kevésbé fejlett régióiban jellemző a textil- és ruhaipari vállalkozások erős koncentrációja, ami igen nagy befolyással van a nők foglalkoztatottságára; kéri, hogy különös figyelmet fordítsanak különösen a harmadik országokból származó termékek behozatalára;
40. hangsúlyozza, hogy támogatni kell a hátrányos helyzetű régiók, az állandó strukturális hátrányokkal küzdő övezetek, a legkülső régiók, illetve az ipar legutóbbi leépülése vagy strukturaváltásai által sújtott területek fejlesztését a gazdasági és társadalmi kohézió, valamint a nők társadalmi beilleszkedésének ezen övezetekben és régiókban történő erősítése érdekében;
41. véleménye szerint a termelés áthelyezése a nagy női munkaerőigényű iparágakat – textil-, ruha-, cipőipar, kábel-, kerámiagyártás, villamos és elektronikus berendezések gyártása, valamint különböző élelmiszer-ipari ágazatok – sújtották, s ez a helyzet még súlyosabban érinti az alacsonyabb gazdasági fejlettségű tagállamokat, munkanélküliséget okoz és aláássa a gazdasági és társadalmi kohéziót;
42. sürgeti az EU tagállamaiban a vállalkozások áttelepülése felügyeletének és a közösségi pénzforrások odaítélésére vonatkozó politika átalakításának szükségességét a foglalkoztatás és a regionális fejlesztés biztosítása érdekében;
43. arra szólít fel, hogy ne kapjanak közösségi támogatást azok a vállalkozások, amelyek azt követően, hogy ilyen finanszírozásban részesültek valamely tagállamban, termelésüket egy másik országba helyezik át, anélkül hogy az érintett tagállammal megkötött szerződésüket teljes mértékben teljesítették volna;
44. javasolja a Bizottságnak, hogy gondosan kísérje figyelemmel az ipari vállalkozások bezárásának és áttelepítésének jelenlegi folyamatait, és követelje meg, hogy az odaítélt támogatásokat szabálytalanságok esetén fizessék vissza;
45. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a globalizációhoz való alkalmazkodást elősegítő európai alap támogatásainak elosztásakor vegyék figyelembe a nemek dimenzióját annak biztosítása érdekében, hogy a támogatások eljussanak azokba az ágazatokba is, amelyeket a női munkaerő nagy koncentrációja jellemmez;
46. hangsúlyozza, hogy a textiliparban ellenőrzött szerkezeti változásra kell összpontosítani, és a nőket arra kell ösztönözni, hogy az ipar bővülő ágazataiban való „foglalkoztathatóságuk” javítása érdekében továbbképzéseken vegyenek részt;
47. hangsúlyozza azoknak a közösségi programoknak a jelentőségét, amelyek a többségében nőket alkalmazó közösségi iparágakban ösztönöznek márkák létrehozatalára, a termékek eredetmegjelölésének védelmére és a termékek külső – nevezetesen szak- és nemzetközi vásárokon történő – promóciójára, így segítve elő a nők foglalkoztatását és a női munkahelyek fenntartását;
48. véleménye szerint a Bizottság által elfogadandó intézkedésekben – különösen a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) tárgyalásainak keretében – szükség van az egyes ágazatok hátterének és sajátosságainak, valamint az egyes ágazatok előtt álló lehetőségeknek és kihívásoknak, továbbá azoknak a nehézségeknek a figyelembevételére, amelyekkel az egyes tagállamok szemben találják magukat, nevezetesen a nők foglalkoztatása és jogai tekintetében;
49. hangsúlyozza a munkavállaló férfiak és nők jogainak védelmét az ipari vállalkozások szerkezetváltási folyamatában, valamint hogy biztosítani kell, hogy szervezeteik – különösen az európai üzemi tanácsok – a teljes folyamat során hozzájuthassanak az információkhoz, és a vétőjogot is beleértve döntő módon élhessenek beleszólási jogukkal, továbbá meg kell határozni azokat a kritériumokat, amelyek alapján a munkavállalók kártalanításra tarthatnak igényt, amennyiben a vállalkozás nem teljesítené a szerződéses kötelezettségeit;
50. úgy véli, fontos megkönnyíteni a munkavállalók számára a munkába való visszatérést karrierjük megszakadása után;
51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.